

ការវាយតម្លៃលទ្ធផលនៃមូលនិធិភាពជាដៃគូដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពវិស័យអប់រំ (CDPF) ដំណាក់កាលទី១ និងទី២ នៅកម្ពុជា

មូលនិធិភាពជាដៃគូដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពវិស័យអប់រំ (CDPF) គឺជាមូលនិធិដែលបង្កើតឡើងនៅឆ្នាំ ២០១១ ដោយក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា រួមជាមួយអង្គការយូនីសេហ្វ សហភាពអឺរ៉ុប និងទីភ្នាក់ងារស៊ុយអែតសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍អន្តរជាតិ (SIDA) ដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រដល់ការកសាងសមត្ថភាពដល់វិស័យអប់រំក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដោយពង្រីកពីការគាំទ្រពីស្ថាប័ននិងនាយកដ្ឋាននានារបស់ក្រសួងអប់រំ ដល់មន្ទីរអប់រំខេត្ត ការិយាល័យអប់រំស្រុក និងសាលារៀន។

មូលនិធិភាពជាដៃគូដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពវិស័យអប់រំ (CDPF) ត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីគាំទ្រដល់ការអនុវត្តផែនការមេសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍសមត្ថភាពឆ្នាំ១០១១-២០១៥ របស់ក្រសួងអប់រំ និងដើម្បីសម្រេចបាននូវផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំសម្រាប់រយៈពេលដូចគ្នា។ មូលនិធិ CDPF ត្រូវបានចាត់ចែងដោយអង្គការយូនីសេហ្វ ក្រោមការចង្អុលបង្ហាញពីគណៈកម្មាធិការនាយករដ្ឋមន្ត្រីនៃក្រសួងអប់រំនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍អ្នកផ្តល់ជំនួយ។ អង្គការយូនីសេហ្វដឹកនាំលេខាធិការដ្ឋាន CDPF និងសកម្មភាពគាំទ្រសមត្ថភាពនានាត្រូវបានអនុវត្តដោយក្រសួងអប់រំ អង្គការយូនីសេហ្វ និងសហការដៃគូជាមួយអង្គការអន្តរជាតិ និងអង្គការឃោសនា ដែលជាអ្នកអនុវត្តសកម្មភាពទាំងនេះនៅមូលដ្ឋានផ្ទាល់។

មូលនិធិ CDPF ត្រូវបានអនុវត្តក្នុងពីរដំណាក់កាល៖ ដំណាក់កាលទី១ ចាប់ពីខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ ដល់ខែធ្នូឆ្នាំ២០១៤ និងដំណាក់កាលទី២ចាប់ពីខែមករាឆ្នាំ២០១៥ដល់ខែធ្នូឆ្នាំ២០១៧។ មូលនិធិ CDPF ដំណាក់កាលទី៣នឹងចាប់ផ្តើមក្នុងឆ្នាំ២០១៨។

CDPF ដំណាក់កាលទី១ និងទី២ ផ្តោតលើបីកម្រិត៖

ការកែទម្រង់ស្ថាប័ន ក្របខ័ណ្ឌគោលនយោបាយ និងបទដ្ឋាន និងកំណែទម្រង់របស់ក្រសួងអប់រំ

ការបណ្តុះបណ្តាល ហ្វឹកហ្វឺន បុគ្គល សម្ភារវិជ្ជាជីវៈអាជីព

ចងបណ្តាញអង្គការក្នុងរដ្ឋាភិបាល និងលើសពីនេះ ដើម្បីកាត់បន្ថយភាពអសកម្មនៃការផ្តល់សេវាប្រព័ន្ធអប់រំ

អន្តរាគមន៍អភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពត្រូវបានអនុវត្តនៅក្រោមផ្នែកលទ្ធផលជាយុទ្ធសាស្ត្រចំនួនប្រាំផ្សេងៗគ្នា៖

គោលដៅនៃការវាយតម្លៃលទ្ធផល

- វាយតម្លៃលើវិធីសាស្ត្រក្នុងការកសាងសមត្ថភាព ថាតើលទ្ធផលនិងវិធីដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផលទាំងនោះត្រូវបានតាក់តែងច្បាស់លាស់ដែរឬយ៉ាងណា
- វាយតម្លៃថាតើ CDPF សម្រេចបាននូវលទ្ធផលដែលបានគ្រោងទុកក្នុងការកសាងសមត្ថភាពនៅថ្នាក់ជាតិនិងក្រោមជាតិបានកម្រិតណា
- វាយតម្លៃថាតើ CDPF បានសហការនិងសម្របសម្រួលក្នុងក្រសួងអប់រំនិងជាមួយដៃគូខាងក្រៅប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនិងសមស្របកម្រិតណា
- វាយតម្លៃប្រសិទ្ធភាពនៃការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ ការចាត់ចែងការគ្រប់គ្រងនិងអភិបាលកិច្ចរបស់អង្គការយូនីសេហ្វ
- វាយតម្លៃថាតើ CDPF បានប្រើប្រាស់ការអនុវត្តន៍និងចំណេះដឹងដែលមានស្រាប់ និងកំណត់មេរៀនសិក្សាដែលអាចជូនជាព័ត៌មានដល់ CDPF ដំណាក់កាលទី៣ ឬកម្មវិធីផ្សេងៗទៀតដែលស្រដៀងគ្នា បានកម្រិតណា។

លក្ខខណ្ឌវាយតម្លៃដែលបានប្រើប្រាស់នៅក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃទាំងមូលគឺ៖ ភាពសមស្រប/ភាពពាក់ព័ន្ធ ប្រសិទ្ធភាព ប្រសិទ្ធផល និងនិរន្តរភាព សមធម៌និងសមភាពយេនឌ័រ។

វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃ

ការវាយតម្លៃនេះបានប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រចម្រុះដែលអាចអោយគេធ្វើការផ្ទៀងផ្ទាត់នូវទិន្នន័យពីប្រភពផ្សេងៗ។ វិធីសាស្ត្រប្រើប្រាស់រួមមាន ការសិក្សាលើឯកសារ ករណីសិក្សាការច្រកកាត់លទ្ធផល ការសម្ភាសន៍ពាក់កណ្តាលរចនាសម្ព័ន្ធជាមួយជនសំខាន់ៗ ការសម្ភាសន៍ជាក្រុម ការពិភាក្សាក្រុម (អ្នកតប

របកគម្ពីរនិងសេចក្តីសន្និដ្ឋានចំបងៗនៃការវាយតម្លៃ

ភាពសមស្រប/ភាពពាក់ព័ន្ធ

CDPF ស្របទៅតាមផែនការយុទ្ធសាស្ត្រអប់រំ និងផែនការមេអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពអប់រំ របស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ព្រមទាំងយុទ្ធសាស្ត្រចុកោណសម្រាប់កំណើនការងារ សមធម៌និងប្រសិទ្ធផល របស់រាជរដ្ឋាភិបាល ព្រមទាំងការអប់រំទាំងអស់គ្នា និងគោលដៅនានានៃផែនការអភិវឌ្ឍន៍សហស្សវត្សរ៍និងគោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាព។

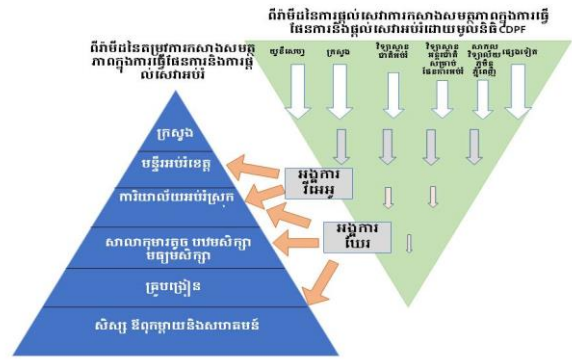
ក្រសួងអប់រំបានបង្ហាញនូវការតាំងចិត្តខ្ពស់ក្នុងភាពជាម្ចាស់នៃ CDPF ដែលក្រសួងបានផ្តល់ភាពជាអ្នកដឹកនាំក្នុងគណៈកម្មាធិការនាយក ហើយបានប្រើប្រាស់ថវិការបស់ខ្លួនដើម្បីបំពេញបន្ថែមនិងតាមដាននូវសកម្មភាពនានាដែលផ្តល់មូលនិធិដោយ CDPF។

CDPF មានភាពផ្ទៃប្រឌិតនូវក្នុងវិធីសាស្ត្រកសាងសមត្ថភាពរបស់ខ្លួន ដោយជារឿយៗបានណែនាំនូវវិធីនិងឧបករណ៍ថ្មីៗ។ តែទោះជាយ៉ាងណាវិធីសាស្ត្ររួមស្តីពីការកសាងសមត្ថភាពមិនទាន់មានលក្ខណៈជាកម្មវិធីនិងផ្តោតលើរយៈពេលវែងគ្រប់គ្រាន់នៅឡើយដែលទាំងពីរនេះជាលក្ខខណ្ឌតម្រូវក្នុងការសម្រេចបាននូវលទ្ធផលចីរភាពក្នុងរយៈពេលវែង។

សម្ភាសន៍សរុបចំនួន៧១១នាក់ (ស្ត្រី២១០នាក់) និងការស្ទង់មតិជាមួយបុគ្គលិកនៅក្រសួងអប់រំ ថ្នាក់ខេត្តនិងថ្នាក់ស្រុកក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធ CDPF (ចំនួន៧៤២ ទម្រង់)។ ការចុះស្រាវជ្រាវផ្ទាល់នៅមូលដ្ឋានត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងស្រុកចំនួន ១២នៃខេត្តចំនួន៦ ហើយការស្ទង់មតិត្រូវបានធ្វើឡើងក្នុងស្រុកចំនួន៤២ នៃខេត្តចំនួន១៨។ ដំណាក់កាលប្រមូលទិន្នន័យចំបងគឺពីខែកញ្ញាដល់ខែតុលាឆ្នាំ២០១៧។ ស្តង់ដារវាយតម្លៃរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ (UNEG) ត្រូវបានអនុវត្តនៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់នៃការវាយតម្លៃ។

ប្រសិទ្ធភាព

CDPF សម្រេចបាននូវភាពប្រសើរនៃការកសាងសមត្ថភាពជាពិសេសនៅថ្នាក់ជាតិ ប៉ុន្តែនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិជាពិសេសនៅថ្នាក់ស្រុក ឃើញមានការប្រែប្រួលតិចតួចជាង ហើយលទ្ធផលត្រូវបានបង្ហាញច្រើនជាងនៅក្នុងផ្នែកលទ្ធផលទី២នៃការគ្រប់គ្រងនិងផែនការអប់រំ និងការអនុវត្តប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងអប់រំនិងសមត្ថភាពដែលពាក់ព័ន្ធ។

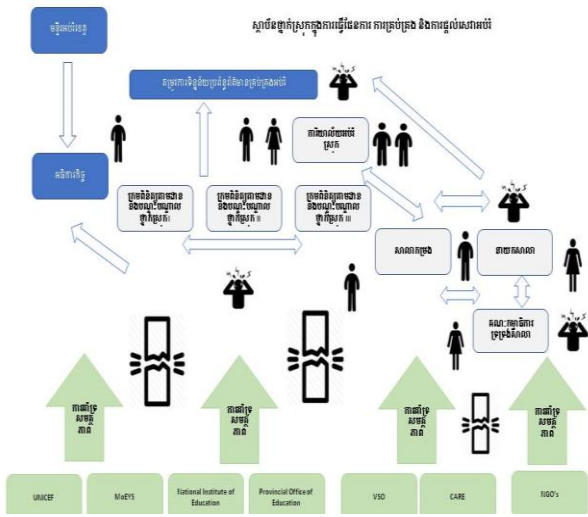

ប្រសិទ្ធភាពនៃ CDPF នៅកម្រិតថ្នាក់ស្រុកមានជួបបញ្ហាដោយសារមានឧបសគ្គសមត្ថភាពយ៉ាងខ្លាំងនិងប្រចាំ។

ថវិកានិងបុគ្គលិកដែលមាននៅអង្គភាពផ្តល់សេវានិងគ្រប់គ្រងការអប់រំនៅថ្នាក់ស្រុកបានជួបឧបសគ្គយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរក្នុងការបំពេញភារកិច្ចចម្រុះជាច្រើន។ ឧបសគ្គបានកម្រិតនូវសមត្ថភាពរបស់ពួកគេក្នុងការស្របយកនូវការគាំទ្រការកសាងសមត្ថភាពបន្ថែមទៀតដែលបានផ្តល់ដោយ CDPF ដូចបានបង្ហាញក្នុងរូបភាពខាងក្រោម។

ឧបសគ្គសមត្ថភាពនៅកម្រិតថ្នាក់ស្រុកដែលកំពុងប្រឈម

ជាពិសេសនៅតំបន់ជនបទ និងដាច់ស្រយាលបានកម្រិត ការស្រូបសមត្ថភាពសម្រាប់សកម្មភាពគាំទ្រកសាងសមត្ថ ភាពបន្ថែម។ ហេតុផលមួយបន្ថែមទៀតគឺថាដំណើរការ វិមជ្ឈការនិងសហវិមជ្ឈការក្នុងប្រទេសកម្ពុជាគឺមិនបាន ដំណើរការតាមផែនការ។

ការគាំទ្រនៅកន្លែងធ្វើការរយៈពេលវែងត្រូវបានផ្តល់ដោយអ ង្គការវិអេសអូ និងអង្គការវែរ ដោយផ្តោលលើខេត្តនិងស្រុក ទទួលបានផលប្រយោជន៍តិចពីសង្គមបានកើនឡើងនូវការគ្រប់ដ ណ្តប់របស់ CDPF ដល់តំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល និងមាន ការសរសើរពីមន្ទីរអប់រំខេត្ត ការិយាល័យអប់រំស្រុក និង សាលា។ ការគាំទ្រនៅកន្លែងនិងរយៈពេលវែងនេះភាគ ច្រើនត្រូវបានផ្តល់នៅតំបន់ដាច់ស្រយាល ដូចជាអាទិភាព ជាយុទ្ធសាស្ត្ររបស់អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល (NGOs) នានាផងដែរ។

CDPF សម្រេចបាននូវលទ្ធផលចំបងៗនៅកម្រិតស្ថាប័ន និងបុគ្គលលើការកសាងសមត្ថភាព ប៉ុន្តែមានតិចតួចជាង នៅកម្រិតអង្គការ។

បុគ្គលិកជាច្រើនរបស់ក្រសួងអប់រំនៅគ្រប់កម្រិតបានទទួល ផលប្រយោជន៍ពីសកម្មភាពកសាងសមត្ថភាពនានា។ បុគ្គលិកទាំងនេះបានបង្ហាញនូវការយល់ដឹងកើនឡើងលើ គោលនយោបាយនិងប្រព័ន្ធ និងអាចប្រើប្រាស់ទម្រង់និង ឧបករណ៍សម្រាប់ធ្វើផែនការនិងគ្រប់គ្រងនានា និងសម្រាប់

ការប្រមូលទិន្នន័យសម្រាប់ប្រព័ន្ធព័ត៌មាននិងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រ ងផ្សេងៗ។

នៅកម្រិតស្ថាប័ន គោលនយោបាយនិងប្រព័ន្ធ (ជាពិសេស ប្រព័ន្ធព័ត៌មានគ្រប់គ្រងនិងផែនការ) ត្រូវបានផលិតឡើង ផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្តនៅថ្នាក់ជាតិនិងក្រោមជាតិ។

លទ្ធផលនៃការកសាងសមត្ថភាពនៅកម្រិតអង្គការត្រូវបាន បង្ហាញតិចតួចជាង ដោយសារការកសាងសមត្ថភាពជា ទូទៅផ្តោលលើវគ្គបណ្តុះបណ្តាលនិងសិក្ខាសាលា ជាពិសេស នៅឆ្នាំដំបូងៗ។ ឥទ្ធិពលនៃសមត្ថភាពជារៀងៗត្រូវបាន ថយចុះគួរអោយកត់សម្គាល់ដោយសារបុគ្គលមានការផ្លាស់ ប្តូរ។ គួរយកចិត្តទុកដាក់ច្រើនជាងនេះលើការកសាង សមត្ថភាពអង្គការផ្តោតលើរយៈពេលវែងជាពិសេសក្នុង គម្រោងនានាដែលផ្តល់មូលនិធិដោយ CDPF របស់អង្គការ វែរនិងអង្គការវិអេសអូ។

ការសម្របសម្រួលក្នុងវិស័យអប់រំបានរីកចម្រើន ដែល រួមចំណែកដល់ប្រសិទ្ធភាពប្រសើរនៃអន្តរាគមន៍កសាង សមត្ថភាពអប់រំនានា។ ជាពិសេស ភាពដឹកនាំរបស់ក្រសួង អប់រំក្នុងក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះថ្នាក់ជាតិគឺខ្លាំង ដែល រួមចំណែកដល់ការអភិវឌ្ឍន៍និងអនុវត្តប្រកបដោយប្រសិទ្ធភា ពនៃគោលនយោបាយនិងកម្មវិធីនានា។ នៅថ្នាក់ខេត្ត មានបទពិសោធន៍ក្នុងការសម្របសម្រួលក្នុងក្រុមការងារប ច្ចេកទេសចម្រុះថ្នាក់ខេត្ត (P-JTWGs) ប៉ុន្តែក្រុមការងារនេះ មិនសូវទូទៅដំណើរការពេញលេញនោះទេ។ នៅថ្នាក់ស្រុក ការសម្របសម្រួលគឺនៅតែមានតិចតួច។

ការប្រឈមនៃការសម្របសម្រួលនៅតែមានរវាងនាយកដ្ឋា នបច្ចេកទេសផ្សេងៗនៃក្រសួងអប់រំនិងក្រសួងផ្សេងៗ ឧទា ហរណ៍នៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃដំណើរការវិមជ្ឈការនិងវិសហម ជ្ឈការជាតិ។

ក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះថ្នាក់ខេត្ត (P-JTWGs) មួយចំ នួន មិនទាន់ដំណើរការពេញលេញនៅឡើយទេ ហើយមន្ទីរ អប់រំខេត្តត្រូវការសមត្ថភាពបន្ថែមទៀត ដើម្បីឆ្លើយតបទៅ នឹងកិច្ចសហការជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធចម្រុះនៅថ្នាក់ខេត្ត។

ប្រសិទ្ធផល

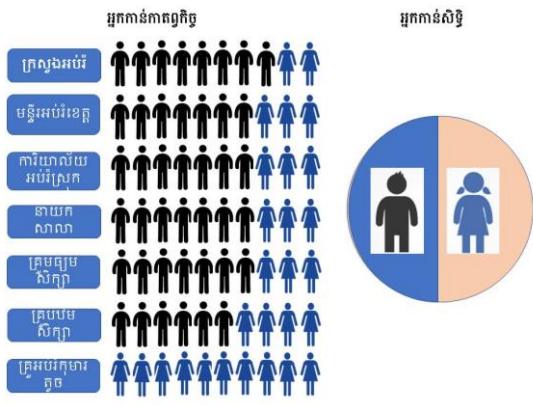

ការអនុវត្តន៍ CDPF នៅក្រោមផ្នែកលទ្ធផលដាច់ៗគ្នាច្រើន និងរួមបញ្ចូលនូវវេទនាសម្ព័ន្ធដោយផ្នែករបស់ក្រសួងអប់រំ ដើម្បីអនុវត្តន៍គោលនយោបាយនិងយុទ្ធសាស្ត្រមានការប្រឈមដល់វិធីសាស្ត្រដើម្បីកសាងសមត្ថភាព។ រយៈពេលខ្លី នៃដំណាក់កាលទាំងពីររបស់ CDPF បានបណ្តាលអោយមានអប្រសិទ្ធផលក្នុងកម្រិតខ្ពស់ ដោយសារតម្រូវការនៃឯកសារផែនការថ្មីនានា និងកំណត់ហេតុបរិបទ (concept notes) សម្រាប់ការពង្រីកនិងតាមដានរបស់ CDPF។

ប្រព័ន្ធតាមដាននិងការសរសេររបាយការណ៍ CDPF មានលក្ខខណ្ឌសមស្របនៅកម្រិតលទ្ធផលរយៈពេលខ្លី (output) និងរបាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុ។ ប៉ុន្តែមានភាពសមស្របតិចជាងក្នុងការផ្តល់របាយការណ៍ក្នុងកម្រិតលទ្ធផលមធ្យម។

សម្ព័ន្ធនិងសមភាពយេនឌ័រ

ការចូលរួមរបស់ស្ត្រីក្នុងប្រព័ន្ធផ្តល់សេវាអប់រំគឺភាគច្រើននៅត្រឹមកម្រិតទាប ដែលភាគច្រើនបង្រៀននៅកម្រិតកុមារតូច និងបឋមសិក្សា។ នៅកម្រិតខ្ពស់ក្នុងប្រព័ន្ធ ស្ត្រីហាក់ដូចជាបាត់ ជាពិសេសនៅកម្រិតគ្រប់គ្រង។

បើទោះជាមានទិន្នន័យបែបចែកតាមយេនឌ័រច្រើនជាងមុន តែសមត្ថភាពក្នុងការវិភាគយេនឌ័រ និងសម្រាប់បកស្រាយការវិភាគយេនឌ័រទៅក្នុងសកម្មភាពនៅមានកម្រិតនៅគ្រប់កម្រិតនៃក្រសួងអប់រំ ហើយការប្រឈមនេះបានទទួលការយកចិត្តទុកដាក់មានកម្រិតពី CDPF។

គម្លាតទីក្រុងជនបទក្នុងការផ្តល់សេវាអប់រំនៅតែធំ ហើយមានការប្រឈមជាច្រើនក្នុងស្រុកដាច់ស្រយាលដែលតម្រូវការយកចិត្តទុកដាក់ជាពិសេស។ ក្នុងកម្មវិធី CDPF សកម្មភាពនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអង្គការវីអេសអូ និងអង្គការយែរ ប៉ុន្តែគម្រោងទាំងនេះគ្របដណ្តប់វិសាលភាពភូមិសាស្ត្រមានកម្រិត។

និរន្តរភាព

សមត្ថភាពតែងតែធ្លាក់ចុះយ៉ាងច្រើននៅពេលពិនិត្យសមត្ថភាពនៅកម្រិតក្រុមនិងអង្គភាព។ នេះជាពិសេសករណីនៅពេលដែលការកសាងសមត្ថភាពត្រូវបានធ្វើឡើងនៅត្រឹមកម្រិតបុគ្គល តែមិនបានផ្សារភ្ជាប់ទៅគោលនយោបាយគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស (HRM) និងផែនការបុគ្គលិក។ ក្នុងដំណាក់កាលទី១និងទី២របស់ CDPF ក្រសួងអប់រំផ្លូវឆ្លងថវិកា CDPF ជាមួយថវិការបស់ខ្លួនជាប្រចាំដែលនេះបានផ្តល់នូវការចាប់ផ្តើមដ៏ល្អសម្រាប់ពង្រឹងនិរន្តរភាពក្នុងអំឡុងពេល CDPF ដំណាក់កាលបន្ទាប់។

មេរៀនសិក្សា

មេរៀនដូចខាងក្រោមនេះ ដែលត្រូវបានសិក្សាក្នុងការវាយតម្លៃ CDPF ដែលអាចយកមកអនុវត្តន៍ទូលំទូលាយជាង សម្រាប់ ដំណើរការលើកកម្ពស់សមត្ថភាពក្នុងវិស័យអប់រំ៖

- ការកសាងសមត្ថភាពតម្រូវការវិធីសាស្ត្រមួយជំហានម្តងៗដែលមានការផ្តោតបានល្អនិងមានរយៈពេលវែង
- ការពិគ្រោះយោបល់ និងការចូលរួម ពីអ្នកពាក់ព័ន្ធចម្រុះក្នុងអន្តរាគមន៍នានាគឺចាំបាច់បំផុតសម្រាប់ការរួមបញ្ចូលនូវផែនការ និងការអនុវត្តន៍ និងការតម្រង់ទិសតាមតម្រូវការ
- វិធីសាស្ត្រការសិក្សារបស់មនុស្សពេញវ័យ ដូចជាការបង្វឹកនិងផ្តល់ប្រឹក្សា (coaching and mentoring) លើកស្ទួយពី លទ្ធភាពកសាងសមត្ថភាព ការបង្កើតលទ្ធផលដែលពាក់ព័ន្ធនិងមាននិរន្តរភាពជាងមុន
- ត្រូវធ្វើការកសាងសមត្ថភាពនៅកម្រិតអង្គភាព និងការវាស់វែងសម្រាប់ការកសាងសមត្ថភាពប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពនៅគ្រប់ កម្រិតទាំងអស់
- ប្រើវិធីសាស្ត្របណ្តុះបណ្តាលបន្ត (cascading approach) ដើម្បីកសាងសមត្ថភាពដោយគ្របដណ្តប់នៅទូទាំងប្រទេស និង
- ការដោះស្រាយជាមួយឆន្ទៈសម្រាប់ភាពប្រចុយប្រថាននិងការផ្តួចផ្តើមគឺមានសារៈសំខាន់ដល់ការផ្លាស់ប្តូរប្រកបដោយ ប្រសិទ្ធភាពនិងជោគជ័យ។

អនុសាសន៍ចំបងៗ

សម្រាប់អង្គការយូនីសេហ្វ ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា និងដៃគូគាំទ្រនិងអនុវត្តន៍ CDPF

1. **វិធីសាស្ត្រផ្តោតលើកម្មវិធីសម្រាប់ CDPF ដំណាក់កាលទី៣៖** ក្រសួងអប់រំគួរបង្កើតវិធីសាស្ត្រមានកម្មវិធីនិងមាន លក្ខណៈផ្តោតមួយក្នុង CDPF ដំណាក់កាលទី៣ ដោយរក្សានូវស្ថានភាពមានភាពបទបែននៃ CDPF អោយបាន ច្រើនបំផុតដែលអាចធ្វើទៅបាន។
2. **វិធីសាស្ត្រច្បាស់លាស់ក្នុងការកសាងសមត្ថភាព៖** ក្រសួងអប់រំ និងអង្គការយូនីសេហ្វគួរបង្កើតវិធីសាស្ត្រច្បាស់លាស់ក្នុង ការកសាងសមត្ថភាព ដោយយកចិត្តទុកដាក់បន្ថែមលើការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពក្នុងការវិភាគទិន្នន័យនិងការបកស្រាយ ទិន្នន័យទៅក្នុងគោលនយោបាយនិងផែនការសកម្មភាព ការសម្រេចបាននូវដំណើរការធ្វើផែនការរួមបញ្ចូល ការបញ្ជាបយេនឌ័រប្រកបដោយអត្ថន័យ និងការអភិវឌ្ឍន៍សមត្ថភាពកម្រិតអង្គភាព។
3. **ធ្វើការពិនិត្យលើមុខងារនៃការផ្តល់សេវាអប់រំនៅកម្រិតស្រុក៖** ក្រសួងគួរធ្វើការពិនិត្យច្បាស់លាស់លើមុខងារនៃរចនា សម្ព័ន្ធផ្តល់សេវាអប់រំ និងស្ថាប័ននៅកម្រិតថ្នាក់ស្រុកដើម្បីកំណត់ការប្រឈមលើសមត្ថភាពនានាដែលបានជួបប្រទះ នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។
4. **ការកសាងសមត្ថភាពបន្ថែមនៅកម្រិតមូលដ្ឋាន៖** ក្រសួងអប់រំនិងអង្គការយូនីសេហ្វគួរពង្រឹងដំណើរការផ្តល់ជំនួយដល់ ការកសាងសមត្ថភាពថ្នាក់ក្រោមជាតិ ជាពិសេសនៅតាមតំបន់ជនបទនិងជាចម្រុះយាល ដោយគាំទ្រដល់ថ្នាក់ស្រុកនិង សាលាអោយមានប្រសិទ្ធភាពប្រសើរជាងមុន ដែលនេះរួមមានការបន្តធ្វើការជាមួយអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និង ធានាថាអង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាលទាំងនោះធ្វើការក្នុងតួនាទីបំពេញបន្ថែមនិងសម្របសម្រួល។

5. **ការពិនិត្យតាមដាននិងវាយតម្លៃ (M&E) និងការសិក្សាទិន្នន័យគោលសមស្របសម្រាប់ការកសាងសមត្ថភាព៖** នៅពេលចាប់ផ្តើម CDPF ដំណាក់កាលទី៣ ក្រសួងអប់រំនិងអង្គការយូនីសេហ្វត្រូវការណែនាំប្រព័ន្ធ M&E ច្បាស់លាស់មួយ និងសុវត្ថិភាពនានាដែលរួមបញ្ចូលមិនគ្រាន់តែលទ្ធផលភ្លាមៗ (output) ប៉ុណ្ណោះទេ តែត្រូវបញ្ចូលនូវសុវត្ថិភាពលទ្ធផលមធ្យម (Outcome) ផងដែរនៅកម្រិតបុគ្គល អង្គភាព និងស្ថាប័ន ដោយចាប់ផ្តើមពីការសិក្សាទិន្នន័យគោលរបស់ CDPF ដំណាក់កាលទី៣។
6. **យុទ្ធសាស្ត្រចាកចេញទាន់ពេលវេលា៖** ផ្តល់អនុសាសន៍ថាអង្គការយូនីសេហ្វ និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ (DPs) នានាគួររៀបចំផែនការយុទ្ធសាស្ត្រចាកចេញនិងផ្ទេរអោយបានទាន់ពេលវេលានិងច្បាស់លាស់ នៅដំណាក់កាលចាប់ផ្តើមនៃ CDPF ដំណាក់កាលទី៣។
7. **ការធ្វើផែនការការឆ្លើយតបយេនឌ័រ៖** ក្រសួងអប់រំគួររៀបចំផែនការយេនឌ័រដែលមានការឆ្លើយតបក្នុងគោលនយោបាយគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្សរបស់ខ្លួន និងការផ្តល់ការកសាងសមត្ថភាព។
8. **ការសម្របសម្រួលអ្នកពាក់ព័ន្ធចម្រុះនៅថ្នាក់ខេត្តនិងស្រុក៖** អង្គការយូនីសេហ្វគួរផ្តល់ការគាំទ្រជាក់លាក់ក្នុងការកសាងសមត្ថភាពរបស់ក្រសួងអប់រំ មន្ទីរអប់រំខេត្ត ការិយាល័យអប់រំស្រុក ក្នុងការដឹកនាំការសម្របសម្រួលអ្នកពាក់ព័ន្ធចម្រុះក្នុងក្រុមការងារបច្ចេកទេសចម្រុះ (JTWGs) ក្នុងវិស័យអប់រំ។

សេដ្ឋកិច្ច

SWEDEN

ដើម្បីកុមារគ្រប់រូប